

12. Теуана

ОБЛОДК

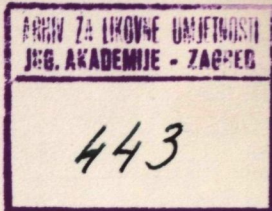


*Sofija
(Bugariska)*



1934

ХІ ИЗЛОЖБА-СОФИЈА



XI ИЗЛОЖБА

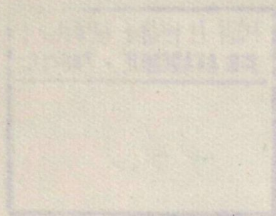
ОБЛИКА

У

СОФИЈИ

8—29 ЈАНУАРА 1934.

САЛОН ПРЕСЛАВ



В. П. КОЖЕВНИКОВ

ОБЩЕСТВО

КОММУНИСТИЧЕСКОЕ

УЧЕБНО-МЕТОДИЧЕСКИЙ

СПЕЦИАЛЬНЫЙ КУРС

ЈУГОСЛОВЕНСКА САВРЕМЕНА УМЕТНОСТ и „ОБЛИК“

У другој половини XIX века уметност је у земљама Југословена била у великом превирању и на прекретници. У крајевима који су живели под аустроугарском управом она је, природно, носила карактер провинцијске скромности али и релативне култивисаности. Она је нарочито патила од тога што је своје најбоље снаге давала иноземству или Бечу и Пешти (између осталих браћу Јанеса и Јураја Шубица, Антона Ашбеа, Влаха Буковца, Пају Јовановића, сликаре, Макса Фабијаниа, Косту Јовановића и касније Јосипа Плечника, архитекте). У Србији међутим, где је постојао снажан импулс за стварање аутоктоног уметничког израза опште прилике одупирале су се једном већем, организованом развиту. У ствари, онај релативно интензивни развитак сликарства у Војводини који се показао током XVIII и 1/2 XIX века, нашао је своју завршну фазу у Београду, крајем XIX века. Даровити уметници с оне стране Саве и Дунава који осетише здрави импулс Србије иђаху њој. Између многих других два велика сликарска дара, најпре Ђура Јакшић, сликар и песник, затим, двадесет година касније, Ђорђе Крстић, сликали су у Србији и у Београду са надахнућем романтичара. Али они су имали и јако осетљива чула за живот око себе и много смисла за онај бујни, темпераментни натурализам Курбеа и »Барбизонаца«. Они сликају као уметници велике интуиције. Други, Стева Тодоровић, Урош Предић, Паја Јовановић, Коста Јовановић трудили су се да у уметност унесу што више неге и организације. Тако је Војводина вратила Србији културне позајмице, које је учинила у времену од XV до XVIII века, у европеизированој форми и у виду готових уметника.

На раздобљу XIX и XX века појави се у земљама Југословена јак отсев импресионизма, који је у Словенији нарочито био бујан и искрен. Буковац Влахо, Јакопић Рихард, Грохар Иван, Мурат Марко и Миловановић Милан

били су његови главни носиоци, поред многих других уметника од извесне вредности. Преко Миловановићевог неомпресионизма, већ крајем прве деценије века, нарочито под моћним упливом даровите и енергичне Надежде Петровић и савременијег уметничког настојања Бранка Поповића, он уђе у фазу прецвата. На Југословенској изложби у Београду, 1912, могло се јасно приметити да се у нас озбиљно схватио велики, преображајни догађај у светском сликарству проузрокован појавом Сезана, Гогена, Ван Гога. Док је једна група младих сликара из Хрватске: Рачић, Краљевић, Бецић, занета нешто старијим маневским узором и великим Шпанцима, била истакла принцип чистог сликања. С друге стране, Мештровић са групом скултора и сликара махом пореклом са Јадрана, још од 1906, почео је био интензивно радити на формирању једне првобитно декоративне и илустративне уметности, која је у почетку формално била произашла из бечке сецесије, али чије су даље смернице циљале стварању једне велике монументалне ликовне уметности високог стила, изграђене на темељу народне историје, предања, епа. Значајни плодови напора Мештровићевих и његове групе обелоданише се еклатантно до 1914 и током светскога рата. Сви ови концентрични напори допринеше много стварању што пространијег терена за једну широку уметничку делатност. Они почеше разбијати провинцијске, локалне уметничке предрасуде, ломити политичке границе и племенске окове, унутра, они почеше одлучно и снажно доводити у директну спону домаћи уметнички напор са уметничким догађањима у главним културним центрима западне Европе.

По завршетку светскога рата, под утицајем великог прилива уметничких снага из свију крајева Југославије и из емиграције у престоницу, у оном првом културном полету и општем оптимизму, створи се у Београду једна уметничка групација под именом »Група уметника«. Њено прво обележје било је савременост уметничких смерова, док је »Лада«, најстарије југословенско уметничко удружење, желела да задржи и усаврши своја првобитна схватања и академски критеријум. »Група уметника« је, у опустошеном Београду, приредила прву изложбу после рата, 1920, и, у друштву са књижевницима и музичарима, низ предавања, читања и концерата. Из ове групе разви се,

1928, уметничко удружење »Облик«, после низа успешних појединачних и групних уметничких манифестација.

У Југославији, као и у целој свету тада, осети се потреба за реорганизацијом и преоријентацијом уметничког живота и делања. Духовни живот је био у превирању под утицајем великог рата и нових измењених животних услова у којима се нађе човечанство. Уметност западних центара са Паризом на челу грозничаво је истраживала да уметнички отелови нови душевни израз пун немира, пун проналазачке страсти и некога сасвим новог ритма неслућених размера. У Југославији, где су се десиле дубоке и разноврсне промене, уметнички живот нађе се пред многобројним новим задатцима. »Облик« узме на себе једним добрим делом бреме иницијатора и организатора.

»Облик« најпре окупи у своје редове најистакнутије савремене југословенске уметнике у земљи и на страни, поглавито у Паризу.

Ту су као оснивачи: Јован Бијелић, Вељко Станојевић, Петар Добровић, Марино Тартаља, Сава Шумановић и Мило Милуновић, сликари, и Тома Росандић, Петар Палавичини и Сретен Стојановић, скулптори, у друштву са потписатим. Међу члановима, редовнима и ванреднима, видимо у почетку: Ивана Радовића, Стојана Аралицу, Светислава Стралу, Игњата Јоба, Марка Челебановића, Милана Коњовића, Зору Петровић, Ива Шерамета, Николу Бешевића, Мату Радмиловића, и касније, Лазара Личеноског, Пјера Крижанића, Ђорђа Андрејевића-Куна, Антона Хутера, Ивана Лучева, Станку Лучев-Радонић, Миленка Шербана, Владимира Жердинског, Николу Мартиноског, Вилка Гецана, сликаре, Ристу Стијовића, вајара, и Николу Добровића, Драгишу Брашована, Милана Злоковића, Бранислава Којића и Јана Дубови, архитекте. Наравно да се оволики број чланова није могао одржати на окупу до данашњега дана. С друге стране ова листа неисцрпљава ни издалека велики број југословенских уметника од дара и гласа, који раде у другим групама или појединачно у Београду, Загребу, Љубљани, Новом Саду, Сплиту, Скопљу, Сарајеву. Поред поменутог удружења »Ладе« у Београду и Загребу, један од повремених чланова »Облика« образовао је групу »Зограф« са намером да култивише уметност у духу балканских средњовековних и познијих традиција и минициозне техничке обраде. Сродна овој, инспирисана средњеевропским

традицијама, у главлеме готским, назаренским и популарним, појављује се у Љубљани једна група сликара и вајара са браћом Краљ на челу. Мештровић, настањен у Загребу, на челу Академије уметности, продужава окупљати око себе низ даровитих уметника, међу којима се нарочито истичу скултори Кршинић и Аугустинчић. »Група тројце« — Бецић, Бабић, Мише, изложбама и писменом пропагандом раде на одржавању загребачког сликарства у контакту са западноевропским. Док група младих под именом »Земља« проглашава за принцип, да се уметност има инспирисати актуелним социјалним појавама и тежњама и отеловљавати њихов израз.

»Облик«, међутим, одмах почиње са приређивањем изложби у престоници и унутрашњости земље, он учествује на југословенским изложбама на страни, у Америци, у Енглеској, у Шпанији, поред појединачних и групних изложби у Француској, Ческој, Холандији, Данској. У земљи је »Облик« приредио до сада десет изложба. Он је овим својим изложбама успео да афирмира неколико својих основних намера и свој уметнички став. »Облик« је пре свега група дефинитивно савремених уметничких тежњи. У његовим разноврсним настојањима осећају се сви главни западноевропски уметнички покрети, који су се обелоданили у току последњих дванаест година. »Облик« жели да постигне западноевропски савремени ниво у погледу уметничког изражавања и поступка и да примени критеријум европске уметничке заједнице за сва уметничка догађања у нас. Стварајући једно активно уметничко стање интензивном уметничком продукцијом »Облик« је пробудио велики интерес за Ликовне уметности у земљи. Прокламовањем потпуне слободе уметничког изражавања на домаћем тлу он изазива, помаже, олакшава појаву праве уметничке личности. Права уметничка личност, управо уметнички темперамент и дар, јесте темељ сваке уметности, поготову аутоктоне уметности. Ту етнографија, академија и слично не игра главну улогу. Бити уметнички свој, личан, искрен и на нивоу највише савремености, то је »Обликов« принцип. Остало је у рукама провиђења.

БРАНКО ПОПОВИЋ.

L'ART YOUGOSLAVE CONTEMPORAIN ET „OBLIK”

92 Dans la deuxième moitié du XIXe siècle l'art des pays yougoslaves, encore en pleine formation, se trouvait à un tournant. Dans les contrées qui faisaient partie de l'ancienne Autriche-Hongrie il portait, naturellement, une empreinte de modestie provinciale tout en étant relativement très cultivé. Il souffrait surtout du fait que ses meilleures forces allaient à l'étranger ou à Vienne et à Budapest (les frères Janes et Juraj Šubic, Anton Ažbe, Vlaho Bukovac, Paja Jovanović, peintres, Max Fabian, Kosta Jovanović et, plus tard, Josip Plečnik, architectes, sont, entre autres, dans ce cas). En Serbie cependant où un fort élan créateur tendait à une expression artistique autochtone, les circonstances générales s'opposaient à une évolution organisée. A vrai dire le développement assez intense de la peinture en Voïvodine qui se produit au cours du XVIIIe siècle jusqu'au milieu du XIXe, a eu sa dernière phase à Belgrade, à la fin du XIXe siècle. Des artistes doués de l'autre côté de la Save et du Danube, sentant l'heureuse impulsion venue de Serbie, se tournèrent vers celle-ci. Parmi tant d'autres, deux grands talents: d'abord Djura Jakšić, peintre et poète, ensuite, vingt ans plus tard, Djordje Krstić, romantiques d'inspiration, travaillèrent en Serbie et à Belgrade. Mais ils avaient les sens fortement éveillés à la vie ambiante et ils inclinaient vers le naturalisme brillant et plein de tempérament de Courbet et du groupe de Barbizon. Ils peignirent comme de grands artistes, intuitivement. Les autres: Steva Todorović, Paja Jovanović, Uroš Predić, Kosta Jovanović, s'efforcèrent d'introduire dans l'art de l'application et de l'ordre. Ainsi la Voïvodine a rendu à la Serbie sous une forme européisée et en la personne d'artistes accomplis, les emprunts qu'elle lui avait faits dans le domaine des arts et des lettres du XVe au XVIIIe siècles.

A la fin du XIXe et au début du XXe siècle, pénètre chez les Yougoslaves un reflet de l'impressionisme, qui a été florissant et sincère surtout en Slovénie. Vlaho Bukovac, Ri-

hard Jakopić, Ivan Grohar, Marko Murat et Milan Milovanović en sont les principaux représentants. Grâce au néo-impressionnisme de Milovanović, vers 1910, et surtout grâce à la forte influence, à l'énergie et au talent de Nadežda Petrović et des tendances plus modernes de Branko Popović, ce mouvement évolua vers son déclin. L'Exposition yougoslave de Belgrade 1912 montrait que la transformation radicale de la peinture mondiale provoquée par l'apparition de Cézanne, de Gauguin et de Van Gogh, avait été sérieusement comprise chez nous. Cependant un groupe de jeunes peintres croates: Račić, Kraljević, Becić, enthousiastes de l'exemple plus ancien de Manet et des grands Espagnols, mettaient en vedette le principe de la peinture pure. D'autre part, Meštrović, avec un groupe des artistes originaires du littoral adriatique, se mit, dès 1906, à créer un art essentiellement décoratif et d'illustration, qui, à ses débuts, émanait de la Sécession de Vienne mais dont les tendances visaient à la création d'un art plastique monumental de grad style fondé sur l'histoire, les traditions et l'épopée nationales. Les résultats importants des tentatives de Meštrović et de son groupe se firent jour, de façon éclatante, jusqu'en 1914 et au cours de la guerre mondiale. Tous ces efforts concentrés finirent par donner une base solide à une large activité. Ils commencèrent à avoir raison des préjugés locaux et d'une certaine mentalité provinciale en matière d'art, à effacer les frontières politiques et les particularités d'éducation; on rechercha avec force et décision le contact avec des principaux centres de l'Europe occidentale.

A la fin de la guerre mondiale, sous l'influence du grand afflux de forces artistiques yougoslaves venues dans la capitale des diverses régions du pays et de l'étranger, dans un premier élan de vie spirituelle et dans cet optimisme général, un groupement se forme à Belgrade sous le nom de »groupe d'artiste«. Sa tendance était l'actualité des buts artistiques, tandis que »Lada«, la plus ancienne association d'artistes yougoslaves, désirait maintenir et perfectionner sa conception première et son critérium académique. Dans le Belgrade dévasté d'alors, le »Groupe d'artistes« organisa, en 1920, la première exposition d'après guerre, et en compagnie d'écrivains et de compositeurs, une série de conférences, de lectures et de concerts. C'est de ce groupe que sortit en 1928 l'association »Oblik« (La Forme), à la suite de manifestations artistiques réussies qui avaient eu lieu tantôt isolément, tantôt en groupe.

En Yougoslavie, comme dans le monde entier, se faisait sentir à cette époque un besoin de réorganisation et d'une nouvelle orientation artistique. La vie intellectuelle, à la suite de la guerre et devant les conditions nouvelles imposées à l'humanité, se trouvait en transformation. L'art des centres d'Occident, de Paris surtout, s'efforçait fiévreusement à donner une forme concrète à la nouvelle disposition de l'âme inquiète, pleine de passion créatrice suivant un rythme aux proportions inattendues. En Yougoslavie, où des changements divers et profonds avaient eu lieu, la vie artistique se trouva alors devant des problèmes nombreux. »Oblik« prit sur lui une grande partie du poids des initiatives et des réalisations.

»Oblik« rassembla les artistes contemporains yougoslaves les plus marquants vivant dans le pays et à l'étranger, surtout à Paris. Les fondateurs en sont: Jovan Bijelić, Veljko Stanojević, Petar Dobrović, Marino Tartalja, Sava Šumanović, Milo Milunović et le soussigné, peintres, Toma Rosandić, Petar Palavičini et Sreten Stojanović, sculpteurs. Parmi les membres réguliers et adhérents, on voit au début: Ivan Radović, Stojan Aralica, Svetislav Strala, Ignjat Job, Marko Čelebanović, Milan Konjović, Zora Petrović, Ivo Šeremet, Nikola Bešević, Mato Radmilović, et plus tard, Lazar Ličenoski, Pierre Križanić, Djordje Andrejević-Kun, Anton Huter, Ivan Lučev, Stanka Lučeva-Radonić, Milenko Šerban, Vladimír Žedrinski, Nikola Martinoski, Vilko Gecan, peintres; Rista Stijović, sculpteurs, et Nikola Dobrović, Dragiša Brašovan, Milan Zloković, Branislav Kojić et Jan Dubovi, architectes. Il est bien entendu que tant de membres n'ont pu rester réunis jusqu'à ce jour. D'autre part, cette liste est loin d'épuiser le grand nombre d'artistes yougoslaves de talent et de réputation qui travaillent, dans d'autres organisations ou isolément, à Belgrade, à Zagreb, à Ljubljana, Novi-Sad, Split, Skoplje, Sarajevo et à l'étranger. A côté de l'association »Lada«, un ancien membre d'»Oblik« a constitué le groupe »Zograf« qui se propose de cultiver les arts dans l'esprit des Balkans du Moyen-Âge et des siècles postérieurs et avec une technique minutieuse. Analogue à ce groupe, inspiré par les traditions de l'Europe centrale, surtout gothiques, nazaréennes et populaires, un cercle de sculpteur et de peintres se forme à Ljubljana, ayant à sa tête les frères Kralj. Meštrović, installé à Zagreb, où il dirige l'Académie des Beux Arts, continue à grouper autour de lui une phalange d'artistes de talent parmi lesquels se distinguent surtout les sculpteurs Kr-

šinić et Augustinčić. Le »groupe des trois« — Becić, Babić, Miše, par des expositions et par une propagande écrite, travaille à maintenir le contact entre la peinture de Zagreb et celle de l'Ouest de l'Europe. D'autre part, groupement de jeunes, sous le nom de »La Terre«, pose en principe que l'art doit s'inspirer des phénomènes sociaux actuels et des tendances contemporaines.

»Oblik« inaugura son activité un organisant des expositions dans la capitale et dans l'intérieur du pays, il participa aux expositions yougoslaves à l'étranger, en Amérique, en Angleterre, en Espagne, à côté d'expositions individuelles ou en groupe organisées en France, en Tchécoslovaquie, en Hollande et au Danemark. Dans le pays, »Oblik« a réalisé jusqu'à ce jour dix expositions. Il a réussi à affirmer ainsi certaines de ses essentielles intentions et à définir son attitude dans les problèmes de l'art. »Oblik« est, avant tout, un groupe aux aspirations éminemment actuelles. Dans ses divers efforts, on sent tous les principaux mouvements de l'Europe occidentale au cours de ces douze dernières années. »Oblik« désire atteindre le niveau occidental contemporain pour tout ce qui est de l'expression et des traitements, ainsi qu'à appliquer à tous les événements artistiques de chez nous les critères communs à toute l'Europe. Par son activité et sa production intenses, »Oblik« a éveillé dans le pays l'intérêt pour les arts plastiques. En proclamant dans notre milieu national la liberté totale de l'expression, il suscite et favorise l'apparition des vraies personnalités d'artistes. Une vraie personnalité, plus exactement : le tempérament et le talent, sont les bases de tout art surtout de tout art autochtone. Ici, ni l'ethnographie, ni l'Académie, ni rien de semblable ne joue le rôle capital. Être soi en art, être personnel, être sincère et être au niveau de l'actualité la plus haute, tels sont les principes d'»Oblik«. Tout le reste est entre les mains de la Providence.

BRANKO POPOVIĆ.

СЛИКАРСТВО

Аралица Стојан

- | | |
|---------------------|-----|
| 1. Предео I | уље |
| 2. Предео II | " |
| 3. Предео из Париза | " |

Бијелић Јован

- | | |
|-------------------|-----|
| 4. У кафани I | уље |
| 5. У кафани II | " |
| 6. Дама | " |
| 7. Егзотична жена | " |
| 8. Предео | " |
| 9. Глава женска | " |

Геџан Вилко

- | | |
|-----------------------------|-----|
| 10. Мртва природа (јабукe) | уље |
| 11. Мртва природа (цвеће) | " |
| 12. Одмарање | " |
| 13. Miss (Wilhams) Williams | " |
| 14. Др. Пишкулић | " |
| 15. Мушка глава | " |

Јоб Игњат

- | | |
|------------|-----|
| 16. У лову | уље |
| 17. Недеља | " |
| 18. Тераса | " |
| 19. Предео | " |
| 20. „Реми“ | " |

Личеноски Лазар

- | | |
|-------------------------|-----|
| 21. У механи | уље |
| 22. Рибе | " |
| 23. Село I | " |
| 24. Село II | " |
| 25. Човек продаје петла | " |
| 26. Из Скопља | " |

Лучев Иван

- | | |
|-------------------|-----|
| 27. Мртва природа | уље |
| 28. Глава женска | " |

Лучев Радоњић Станка

- | | |
|-------------------|-----|
| 29. Мртва природа | уље |
| 30. Ауто портре | " |
| 31. Жена | " |

Мартиноски Никола

- | | |
|-----------------|-----|
| 32. Циганчица | уље |
| 33. Порок I | " |
| 34. Композиција | " |
| 35. Порок II | " |
| 36. Ајша | " |
| 37. Рибе | " |

Поповић Бранко

- | | |
|----------------|-----|
| 38. Корчула | уље |
| 39. Морињ | " |
| 40. Врњци | " |
| 41. Др. Холанд | " |

42. Витко тело
43. Ауто портре

уље

"

Станојевић Вељко

44. Из Дубровника
45. Женска глава
46. Са Раба
47. St. Malo
48. Композиција
49. Глава

уље

"

"

"

"

"

Страла Светислав

50. Риба
51. На пазару
52. Чакор
53. Из Боке
54. Цвеће
55. Јабукe

уље

"

"

"

"

"

Тартаља Марино

56. Акт с леђа
57. Мртва природа, својина Г-це Бобић
58. Предео

"

"

"

Хутер Антон

59. Берба
60. Две жене
61. Композиција
62. Разговор
63. Тераса
64. Мртва природа

уље

"

"

"

"

"

Шербан Миленко

- 65. Младић
- 66. Мртва природа
- 67. Крај потока
- 68. Бресква у винограду
- 69. Стари брест
- 70. Рана јесен

уље

"

"

"

"

"

ГРАФИКА

Балаж А. Г.

- | | |
|---------------------|-----|
| 1. Повратак са рада | туш |
| 2. На обали Дунава | " |
| 3. На обали | " |
| 4. Носачи | " |
| 5. Ручак | " |
| 6. Монотипија | 1 |
| 7. " | 2 |
| 8. " | 3 |
| 9. " | 4 |
| 10. " | 5 |

Жедрински Владимир

- | | |
|---|-------|
| 11. Саломе од Штрауса | декор |
| 12. Вечна копрена, од Николајевића Д. | " |
| 13. Хугеноти, од Мајербера | " |
| 14. Дон Кихот балет, | " |
| 15. Ујкин сан, од Достојевског | |
| 16. Г.г. Дединац и Петровић Раско, књижевници | |
| 17. Г.г. Беложански и Вербицки, сликари | |
| 18. Графика | |
| 19. Графика | |
| 20. Сусетке — цртеж | |

Крижанић Пјер

21. Вељко Петровић, књижевник
22. Раско Петровић, књижевник
23. Рибникар Владо, директор „Политике“

24. Пера Палавичини, вајар
25. Марино Тартаља, сликар
26. Вељко Станојевић, сликар
27. Петар Добровић, сликар
28. Владимир Жедрински, сликар
29. Коста Страјнић, књижевник

Мартиноски Никола

30. Акт — акварел

Страла Светислав

- | | |
|-----------------------------|---------|
| 31. Пазарни дан | акварел |
| 32. Руговска клисура | " |
| 33. Прчањ (Бока Которска) | " |
| 34. Плав | " |
| 35. Земунски мост (Београд) | " |
| 36. Вардарска долина | " |
| 37. Коло | " |
| 38. Парнас (Грчка) | " |
| 39. Пећска патријаршија | " |
| 40. Цвеће | " |

Станојевић Вељко

- | | |
|-------------------|-----------|
| 41. Раб I | акварел |
| 42. Раб II | " |
| 43. Из Шумадије | " |
| 44. Из Шумадије | туш бојен |
| 45. St. Malo | " " |
| 46. Warengenville | " " |
| 47. Село | " " |

Шербан Миленко

- 48. Јесењи предео
- 49. Кућица у пољу
- 50. Пејзаж
- 51. Шумарак
- 52. Мало куде
- 53. Крај пећи
- 54. Сат

акварел

"

"

туш

"

"

"

СКУЛТУРА

Палавичини Пера

1. Глава
2. Портре поч. К.
3. Дон Кихот
4. Седећа девојка
5. Девојка
6. Готска статуа
7. Статуета I
8. Статуета II
9. Глава
10. Девојка са луком
11. Мирис

камен
карарски мрамор
далматински камен
далматински камен
" "
дрво
бронза
"
"
"
"

СТИЈОВИЋ РИСТО

12. Срамежљивост
13. Каријатида
14. Орлић
15. Злата
16. Зечић
17. Глава жене
18. Глава свештеника
19. Глава Кинеза
20. Акт
21. Портре књижевника Вељка
Петровића
22. Лежећи акт

растовина
крушковина
растовима
дрво амарант
карарски мрамор
абонос
дрво
дрво
ораховина
бронза
ораховина

АРХИТЕКТУРА

Брашован Драгиша

1. Државна штампарија
2. Нова зграда „Политике“ — скица
3. Државни изложбени павиљон у Барцелони
4. Музички павиљон Краљеве Гарде у Топчидеру

Др. Дубови Јан

5. Евангелистичка Слов. црква — Потиски Св. Никола
6. Зграда за становање др. Спасића Л., Београд
7. Астрономска опсерваторија Беогр. Универзитета
8. Астрономска опсерваторија, главни улаз
9. Радионица Петра Јанковића, бравара, у Београду

Злоковић Милан

10. Универзитетска дечја клиника, у Београду
11. Универзитетска дечја клиника, у Београду
12. Привредни дом, у Скопљу
13. Банкарски простор Београдске задруге
14. Хотелски хол Београдске задруге
15. Хотел „Жича“, у Матарушкој бањи
16. Вила, у Београду
17. Вестибил за јавну грађевину

Којић Бранислав

18. Дечји дом, у Скопљу
19. Основна школа, у Земуну
20. Зграда за становање, у Београду
21. Студија за јавну грађевину, у Скопљу

ИЗЛАГАЧИ:

1. АРАЛИЦА СТОЈАН, сликар, Клаоничка 19, Загреб.

Рођен 1885, у Шкарама. Студирао у Михену на Академији, код професора Л. Хартериха. Излагао у Паризу, Копенхагену, Лондону, у многим градовима Енглеске и Америке, у Барцелони, у Београду, Загребу, Љубљани. Има радова у збиркама савремене уметности у Паризу, Копенхагену, Београду, Загребу.

2. БАЛАЖ А. Г., сликар, Коларчев Универзитет, Београд.

Рођен у Вишњи Тејкеш (на Словенско) 1892. Студирао у Будимпешти, Прагу, Минхену, Бечу. Излагао у Прагу, Кошицама, Суботици, Београду, Загребу, Дубровнику, Љубљани и Будимпешти.

3. БИЈЕЛИЋ ЈОВАН, сликар, Народно позориште, Београд.

Рођен 1887, у Петровцу. Студирао у Кракову, (код професора Аксентовича, Панкијевића и Вичуљковског), Прагу, (код Буковца и Швабинског) и Паризу. Излагао у Кракову, Паризу, Филаделфији, Чикагу, Буфалу, Њујорку, Барцелони, Лондону, Манчестру, Ливерпулу и у многим градовима Југославије. Његови радови налазе се у Београду, у Музеју савремене уметности, у Загребу, у Модерној Галерији, затим у Љубљани, Сарајеву, Скопљу у бановинским збиркама и у Музеју београдске општине.

4. БРАШОВАН ДРАГИША, архитекта, Добрачина 26, Београд.

Рођен 1887, у Вршцу. Студирао у Будимпешти. Пројектовао велики број јавних и приватних грађевина, међу којима, Трговачку комору у Београду, Радничку комору у Новом Саду, Есконтну Банку у Београду, многе виле и куће за становање, Изложбене павиљоне Југославије у Милану и Барцелони. Излагао на многим изложбама и добијао награде на конкурсима.

5. ГЕЏАН ВИЛКО, сликар, Пејрињска 11, Загреб.

Рођен 1894 у Мркопољу — Горски Котар. Студирао у Минхену, на Академији уметности. Излагао у Загребу, Београду, Берлину, Паризу, Њујорку, Чикагу, Љубљани. Његови радови налазе се у Модерној галерији у Загребу, у Музеју савремене уметности у Београду, у многим приватним галеријама.

6. ДУБОВИ ЈАН, архитекта, Призренска 3, Београд.

Рођен у Лазице, Чехословачка, 1892. Студирао у Прагу. Главни његови изведени радови: Мушко и женско склониште у Београду, вила Драгољуба Гошића, Евангелистичка црква у Св. Николи Потиском, зграда Л. Спасића у Београду, зграда М. Рашића у Београду, Астро-

номска опсерваторија универзитета у Београду. Излагао на свима изложбама Групе архитекта модерног правца. Учествовао на стечајевима и добијао награде.

7. ЖЕДРИНСКИ ВЛАДИМИР, сликар, Риге од Фере 4, Београд.

Рођен 1899 године, у Москви. Студирао Уметничку школу у Москви и Академију уметности у Кијеву. Излаже у Београду сваке године од 1925. Излагао у Загребу, Љубљани, Суботици. Бави се сценографијом, у Народном позоришту у Београду, затим, карикатуром и илустрацијом.

8. ЗЛОКОВИЋ МИЛАН, архитекта, Краљевића Томислава 76, Београд.

Рођен 1898 у Трсту. Студирао у Београду и Паризу. Учествовао је у великом броју конкурса на којима је добијао награде. Његови главни радови: Палата филијале Народне банке у Сарајеву, Хотел „Жича“ у Матарушкој бањи, већи број зграда за ренту и вила, Привредни дом у Скопљу. Своје радове излагао је у више махова у Београду, и 1930, у Прагу.

9. ЈОБ ИГЊАТ, сликар, Масарикова 10, Силићи.

Рођен 1895 у Дубровнику. Студирао у Загребу, Београду и у Италији. Излагао у Београду, Паризу, Лондону, Њујорку, Барселони, Сплиту, Загребу, Љубљани. Има радова у Градској Галерији у Сплиту, у Музеју савремене уметности у Београду, у Народној галерији у Љубљани, у Модерној и градској галерији у Загребу, у Општинском музеју у Београду.

10. КОЈИЋ БРАНИСЛАВ, архитекта, Задарска 6, Београд.

Рођен 1899 год. Студирао у Паризу. Излагао на изложбама Југословенске Савремене архитектуре, као и на колективним изложбама уметничке групе „Облик“. Излагао је на колективној изложби Групе архитекта модерног правца у Прагу 1930. Његови радови: Други хируршки павиљон државне болнице у Београду, Уметнички павиљон у Београду, Студентски дом у Скопљу, Дечји дом у Скопљу, Неколико приватних зграда у Београду. Учествовао је на јавним конкурсима и добио награде.

11. КРИЖАНИЋ ПЈЕР, сликар, „Полишика“, Београд.

Рођен 1890, у Глини. Студирао Сликарску академију у Загребу. Као карикатуриста и цртач сарађује на многим југословенским часописима и новинама. Његове слике налазе се у неколиким збиркама и у Модерној галерији у Загребу.

12. ЛИЧЕНОСКИ ЛАЗАР, сликар, Душанова 11а, Београд.

Рођен 8 априла 1901, у Галичнику. Седам година радио столарски занат. Учио у Београду и у Паризу, код Марсела Леноара, фреско сликање. Излагао у Паризу, затим у Лондону, Ливерпулу, Манчестру, Београду, Скопљу, Загребу, Љубљани, Сплиту и Новом Саду. Његови радови се налазе у Модерној галерији у Загребу, у Музеју савремене уметности у Београду и у Музеју у Скопљу.

13. **ЛУЧЕВ ИВАН**, сликар, *Милешевска 17, Београд*.
Рођен 1904, у Ерцегновом. Студирао у Београду и Паризу. Излагао у Београду, Загребу, Љубљани, Скопљу, Паризу и Лондону.
14. **ЛУЧЕВ РАДОЊИЋ СТАНКА**, *Милешевска 17, Београд*.
Рођена 1904, у Београду. Студирала у Београду, Прагу, Паризу. Излага у Паризу, Београду, Загребу, Љубљани, Скопљу.
15. **МАТИНОСКИ НИКОЛА**, сликар, *Пришћинска 8, Скопље*.
Рођен у Крушевцу 1903. Студирао у Београду и у Паризу. Излагао у Београду, Загребу, Љубљани, Скопљу, Новом Саду. Има својих радова у Народној галерији у Љубљани и у Музеју савремене уметности у Београду.
16. **ПАЛАВИЧЕНИ ПЕТАР**, вајар, *Теодосијева 6, Београд*.
Рођен 15 маја, 1888 у Корчули. Студирао Академију уметности у Прагу код Мислбека; затим, у Паризу и у Флоренци. Излагао у Прагу и по Ческој, у Паризу, Лондону, Единбургу, Манчестру, Барцелони, Филаделфији, Београду, Загребу, Љубљани, Сплиту. Има радова у Галеријама у Загребу, Сплиту, у Хоржицама. Радио Споменик Цару Јовану у Суботици, Споменик Краљу Петру у Панчеву и Споменик Валтазару Божићу у Цавтату. Радио Тимпанонску групу на новој Народној скупштини и много надгробних споменика.
17. **ПОПОВИЋ БРАНКО**, сликар, *Буре Јукшића 13, Београд*.
Рођен 1882, у Ужицу. Студирао у Београду, Минхену (код професора Лудвига Хартфиха), у Паризу. Излагао у Паризу, Београду, Лондону, Единбургу, Манчестру, Филаделфији, Њујорку, Вашингтону, Барцелони, Прагу, Загребу, Скопљу, Бања-Луци, Љубљани, Сплиту. Његови радови налазе се у неколиким приватним галеријама у Паризу и у Лондону, у Музеју Савремене уметности у Београду, у Бановинским музејима у Скопљу и Бања Луци, у Модерној галерији у Загребу, у збирци Универзитета у Београду.
18. **СТАНОЈЕВИЋ ВЕЉКО**, сликар, *Кр. Александра 94, Београд*.
Рођен 1892, у Београду. Студирао у Београду и у Паризу. Излагао у Паризу, Њујорку, Филаделфији, Чикагу, Буфалу, Лондону, Ливерпулу, Манчестру, Барцелони, у главним културним центрима Југославије. Његови радови налазе се код више колекционара у Француској и Југославији, у Музеју савремене уметности у Београду, у колекцији Њ. В. Краља Александра и Њ. В. Кнеза Павла, у Гардијском дому.
19. **СТИЈОВИЋ РИСТО**, вајар, *Јевремова 19, Београд*.
Рођен 20 октобра 1894 у Подгорици. Студирао у Београду, Марсељу и Паризу. Излагао у Паризу, Београду, Загребу, Љубљани, у Холандији. Његових дела има у Музеју савремене уметности у Београду и у приватним галеријама у Паризу.

20. СТРАЛА СВЕТИСЛАВ, сликар, Главашева 8, Београд.

Рођен 1891 у Богданешћи (Румунија). Учио у Чешкој и у Немачкој — Минхен. Излагао у Минхену, Берлину, Бечу, Паризу, Лондону, Ливерпулу, Манчестру, Београду, Скопљу, Сарајеву, Загребу, Љубљани. Има радова у Музеју у Бечу, у Београду, Загребу и Љубљани.

21. ТАРТАЉА МАРИНО, сликар, Акад. уметности, Загреб.

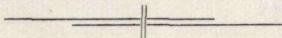
Рођен 1894, у Сплиту. Студирао у Риму и у Флоренцији. Излагао у Женеви, Паризу, Прагу, Лондону, у многим градовима Енглеске, Италије и Америке, у Београду, Загребу, Љубљани и другим градовима Југославије. Има радова у Народној галерији у Љубљани, у Музеју савремене уметности у Београду, у Модерној галерији у Загребу.

22. ХУТЕР АНТОН, сликар, Вишеградска 24, Београд.

Рођен 1905, у Црквеници. Студирао у Београду и у Паризу. Излагао у Паризу, Београду, Скопљу, Бања-Луци. Сарајеву, Загребу и Љубљани. Његови радови се налазе у Музеју општине града Београда, у бановинском музеју у Скопљу, Бањалуци и Љубљани, у збиркама разних министарстава у Београду.

23. ШЕРБАН МИЛЕНКО, сликар, Мађарска 17, Нови Сад.

Рођен 4 априла 1907, у Черквићу. Студирао у Паризу код Андре Фаври, Пикара Леда и Андре Лота. Излагао у Паризу, Новом Саду, Загребу, Љубљани и Београду. Његови радови налазе се у Музеју Матице Српске, у Музеју Дунавске бановине и у Музеју савремене уметности у Београду.



**СЛИКАРСТВО
ГРАФИКА
СКУЛТУРА
АРХИТЕКТУРА**

САЛОН „ПРЕСЛАВ” 8 - 29/І

МИНЕРВА, БЕОГРАД